

## چالشها و رویدادهای جنبش کارگری

بقیه از صفحه ۶

بلا تکلیفی و بیکاری کارخانه لوله سازی خوزستان، با سپرده شدن به بخش خصوصی در آستانه تعطیلی قرار گرفته است. کارگران این کارخانه نسبت به آینده خود نگران هستند. آنها نگران تعطیلی این واحد تولیدی و بیکار شدنشان هستند. غلامرضا ابوطالبی دبیر اجرایی خانه کارگر جنوب، در گفتگو با ایلنا در رابطه با بحران این واحد تولیدی گفت که: «طی واگذاری این کارخانه به صاحبان جدید، در مرحله اول، ورود مواد اولیه به واحد و سپس تولید متوقف شده است.»

به گزارش ایلنا ۷ بهمن، «کارخانجات کاشی و سرامیک حافظ، حداقل ۳۰۰ نفر و کارخانه یک-ویک حداقل ۲۰۰ نفر از کارگران خود را به استناد ماده ۹ قانون بازسازی و نوسازی کارخانجات در لیست معرفی به بیمه قرار دادند.» کارگران این واحد تولیدی که به زودی در صف بیکاران قرار خواهند گرفت نگران آینده خود هستند.

به گزارش ایلنا ۱۱ بهمن، ۱۴ کارگر شاغل در شرکت «پنبه پاک کنی کشت و صنعت مغان» از کار خراج شده و به صف بیکاران پیوستند.

همبستگی میان کارگران بر اساس گزارش سایت اخبار روز، در سالگرد جان باختن کارگران مس خاتون آباد روز چهارم بهمن ماه، دها تن از کارگران واحدهای صنعتی جاده مخصوص کرج و همچنین نساجی کردستان همزمان به دو قلعه کلون بستک در شمال شرقی تهران و توجال در شمال تهران صعود کردند.

### یورش به کارگران رشت در

#### سالگرد کشتار کارگران

#### خاتون آباد

کارگران شرکت نساجی فومنات در راه گرفتن حق خود، به ضربه های باتوم مزدوران رژیم گرفتار شدند. ۵۰۰ نفر از کارگران شرکت نساجی فومنات، روز شنبه ۳ بهمن در یک همایش گسترده اعتراضی، راه اصلی رشت به فومن را مسدود کردند. بنابه گزارش ایلنا ۳ بهمن، نیروهای انتظامی در محل حاضر شده و به ضرب و شتم کارگران معترض پرداختند. در نتیجه این یورش، تعدادی از کارگران زخمی و به بیمارستان منتقل شدند.

به دنبال گسترش بحران و رکود در بخشهای نساجی که از بزرگترین بخشهای صنعتی و تولیدی ایران به



جلوگیری از رسیدن کارگران و زحمتکشان به حقوقشان است. پیوستگی و تضاد اعتراضهای کارگران رژیم را چنین هراسان می کند که با گلوله و باتوم به جان آنها می افتد. هراس نظام از قدرت و سازمانیافتگی آنان است که درد مشترک دارند.

به گزارش ایلنا شنبه ۱۰ بهمن، جمعی از کارگران کارخانه صابون و گلیسیرین سازی (یاس) در آستانه اخراج قرار دارند. به گزارش ایلنا شنبه ۱۰ بهمن، ۹۰ نفر کارگر از ۱۳۰ کارگر رسمی این واحد تولیدی قرار

است اخراج شوند. ۴ بهمن

### گوسفند زنده در برابر دستمزد

عدم دریافت حقوق از جمله مشکلات کارگران و دستمزدبگیران است که در پی افزایش بحران و رکود در بخشهای تولیدی به امری رایج و عمومی تبدیل شده است. حرکتهای اعتراضی کارگران و مزدبگیران در اعتراض به عدم پرداخت حقوق به طور مداوم و در شکلهای گوناگون همواره جریان دارد. در خیرگزاری یایلنا روز یکشنبه ۲۵ بهمن، در رابطه با پرداخت حقوق عقب افتاده کارگری، خبری شگفت انگیز و بی نظیر درج شده است. این خبر حاکی از این است که شرکت کشت و صنعت مغان به دلیل وضعیت بد مالی به کارگران خود در برابر حقوق عقب افتاده گوسفند می دهد. رایج شدن این نوع شکل مبادله که به دوران بسیار قدیم بر می گردد نشان از وضع فلاکت بار مزدبگیران است. تصور کنیم که گوسفند زنده ای باید میخواست یک مزدبگیر با خانواده چندین نفره اش را بر آورده کند.

روز یکشنبه کارگران کفش گام در اعتراض به انحلال این بخش تولیدی و عدم پرداخت مطالباتشان در مقابل بانک کار آفرین در خیابان ظفر (تهران) اقدام به گردهمایی نمودند.

از طرف دیگر کارگران شرکت «اکسیژن بال» دست به یک گردهمایی اعتراضی در برابر «خانه کارگر» ساوه زدند. آنها خواهان رسیدگی به مطالباتشان شدند.

۲۶ بهمن

## نیروهای ضد شورش، کارگران اعتصابی کاشی حافظ را کتک زدند

جعفر پویه

رژیم دمنش و جنایتکار جمهوری اسلامی در پاسخ به اعتراضات به حق کارگران کارخانه کاشی حافظ شیراز، آنان را با چماق و باتوم به کتک بسته است. کارفرمای کارخانه تصمیم دارد تا با توسل به طرح نوسازی، بیش از ۴۰ کارگر را اخراج کند. کارگرانی که شامل این طرح شده اند، از حداقل چهار سال تا حداکثر بیست سال سابقه کار در این کارخانه را دارند. کارگران اخراجی که کار و در نتیجه تنها محل درآمد خود و خانواده شان را از دست داده اند، در اعتراض به این عمل دست به اعتصاب و اعتراض می زنند و در ادامه، از ابتدای هفته گذشته کارگران شاغل نیز در همبستگی با کارگران اخراجی دست از کار می کشند و به اعتصابیون می پیوندند.

از روز سه شنبه، نیروهای ضد شورش و سرکوب گر یگانهای ویژه رژیم با وارد شدن به محوطه کارخانه به ضرب و شتم کارگران پرداخته و سعی دارند تا آنان را با زور وادار به کار کنند.

اینگونه اعمال نیروهای سرکوب گر رژیم پس از ضرب و شتم کارگران نساجی فومنات رشت، شدت بیشتری پیدا کرده است؛ زیرا خشونت عمده ی زور با پاسخ متناسبی روبرو نشده است و آنان برای درهم شکستن اعتصابات و اعتراضات کارگری به آن ادامه خواهند داد. جدای از ورود نیروهای سرکوب گر به محوطه کارخانه ها و پلیسی کردن محیط کار که خلاف قوانین بین المللی کار است، کارگران نباید در مقابل خشونت نیروهای سرکوبگر و حضورشان در پای دستگاهها بی تفاوت باشند. اخراج نیروهای پلیس از محیط کار به هر شیوه ممکن حق کارگران است و کارفرما باید در مقابل خواسته های کارگران از شیوه های شناخته شده ای چون مذاکره استفاده کند. کارگران دیگر کارخانه ها و نیروهای مدافع حقوق کارگران باید علیه توسل رژیم به شیوه های خشونت آمیز در مقابل خواسته های به حق کارگران رشت و شیراز، اعتراض کنند و مانع ادامه این وضع شوند. اخراج کارگران از کار به معنی محروم کردن آنان از حق معاش است. در برابر یک چنین بی عدالتی کارگران اعتصاب می کنند و کارفرما با همدستی رژیم ضد انسانی، با خشونت پاسخ کارگران را می دهد. آیا در چنین موقعیتی باز هم باید ساکت بود و یا پاسخ در خوری به کارفرما و نیروهای سرکوب گرش داد؟

۹ بهمن ۱۳۸۳